

др. звѣрове ги нападали и изядали. Това ги принудило да потърсятъ начинъ за отбрана съ общи усилия. И свикнали да си правятъ общи селища и да живѣятъ подъ общъ покривъ.

Тѣзи общи селища сѫ изградени отъ сламки, наредени на нѣкое клонесто дѣрво надлѣжъ, отъ горе на долу. Хиляди малки човчици се залавяли за работа и покривътъ на общото селище бивалъ изграденъ. Подъ него всѣка двойка си направяла свое гнѣздо, и така се е образувало общо селище — задруга.

Гладката повѣрхнина на покрива не позволява на неприятелитѣ, особено на змиитѣ, да пѣлзятъ по него. Щомъ змията се спустне отъ клончето на покрива, не може да се задѣржи, изплѣзва се и пада долу.

Ако ли пѣкъ тя се опита да нападне отъ долу, подъ покрива, хиляди остри човчици ѝ строшаватъ черепа.

Сега тамъ, въ тѣзи сламени покриви, гдѣ сѫ събрани стотици и хиляди гнѣзда, нашите врабци не сѫ така свадливи. Общата опасностъ ги е накарала да станатъ и по-мирни и по-сговорчиви.

Добромирко

СБОГОМЪ МИЛО ЛѢТО

Сбогомъ, мило лѣто,
и на добѣръ часъ!
На Пролѣтка поздравъ
занеси отъ насъ.

Разкажи ѝ всичко
за наштѣ игри
въ разпуса ни дѣлъгъ —
месеци два — три!

За всѣки нашъ излетъ
въ китнитѣ гори,
и за свежий въздухъ
въ утринни зари!

И за нашта помошъ
край майчиний скутъ —
въ кѣщи и въ полето
при полезенъ трудъ!

Чично Стоянъ